

W świetle normy teoretycznej, bezdyskusyjnym wydaje się nakaz przestrzegania kluczowej dla rodziny normy społeczno-kulturowej/prawnej – skodyfikowanej w art. 207 k.k. Przeprowadzone badania empiryczne wykazały, iż niektóre spośród powszechnie stosowanych norm społeczno-kulturowych są łamane i najprawdopodobniej pochodzą od patologicznych grup społecznych lub całych systemów społeczno-kulturowych. Normy patologiczne dopuszczają łamanie skodyfikowanych norm prawnych oraz moralnych, co przejawia się między innymi poprzez przyzwolenie na stosowanie przemocy wobec kobiet i dzieci (w przypadku, gdy sprawca jest w stanie uargumentować przemoc, której się dopuszcza, a przytoczone przez niego argumenty, należą do zbioru argumentów, zawartych w powszechnej dla danej zbiorowości patologicznej normie).

Leszek J. ŚWIECA

Konsekwencją otwartych granic Unii Europejskiej jest migracja ludzi i kapitału społecznego. Migracje zagraniczne są elementem rozwoju demograficznego, społecznego i ekonomicznego, ale generują także określone, często trudne do przewidzenia problemy. Z powodu braku możliwości osiągnięcia względnej stabilizacji materialnej, a czasami w pogoni za wyższym standardem życia, Polacy opuszczają domy rodzinne, pozostawiając w nich swoich bliskich, w tym także dzieci. Rozłąka migracyjna staje się więc koniecznością służącą zabezpieczeniu kilku ważnych funkcji dla właściwej egzystencji rodziny. Z drugiej strony rozłąka przestrzenna dziecka z rodzicem czy z rodzicami może stać się przyczyną problemów opiekuńczo-wychowawczych, prowadzących do zaburzeń w społecznym funkcjonowaniu dzieci; może też stać się przyczynkiem do dezorganizacji rodziny, jako całości. Pojawienie się negatywnych konsekwencji determinowane jest licznymi czynnikami, których poznanie staje się możliwe dzięki podejmowanym diagnozom prowadzonym wśród rodzin transnarodowych. Wyniki badań stanowią istotne źródło wiedzy służącej wzbogacaniu nauki, a także mają nieocenione znaczenie dla praktyki pedagogicznej, która kreuje działania pomocowe ukierunkowane na potrzeby różnych typów rodzin.

Anna DĄBROWSKA

Praca w Służbie Więziennej wiąże się ze stałym narażeniem na różnego rodzaju urazy fizyczne bądź psychiczne, a także wymaga od funkcjonariuszy pełnej dyspozycyjności oraz służby w dwunastogodzinnym systemie zmianowym. Od funkcjonariuszy wymaga się stałej i pełnej sprawności psychofizycznej. Biorąc pod uwagę powyższe kryteria, kandydaci i funkcjonariusze Służby Więziennej powinni spełniać wysokie wymogi zdrowotne podczas przyjęcia, ale także przez cały okres trwania służby.

Przyjmując powyższe okoliczności, celem zasadniczym niniejszych badań jest analiza uwarunkowań zdrowotnych predysponujących kandydatów do pracy w Służbie Więziennej na podstawie obowiązujących regulacji prawnych.

Konrad PAŁKA

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa
ul. Orzeszkowej 1
60-778 Poznań
tel. 61 85 10 518
www.wsb.net.pl

ISSN: 1899-3524

PRZEGLĄD NAUKOWO-METODYCZNY

EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

W numerze m.in.

Norma społeczno-kulturowa/prawna (art. 207 k.k.) versus patologiczne normy społeczno-kulturowe w komunikacji społecznej (badania pilotażowe)
(Leszek J. ŚWIECA)

Rodzina transnarodowa. Pozytywne i negatywne konsekwencje rozłąki przestrzennej
(Anna DĄBROWSKA)

Uwarunkowania zdrowotne doboru funkcjonariuszy do Służby Więziennej w świetle regulacji prawnych
(Konrad PAŁKA)

Rok IX Numer 1/2016 (30)